

Uitstapje naar Giethoorn, 5 september 2016

9 Roses, verdeeld over 3 auto's vertrokken naar Giethoorn. Het weer was aanvankelijk grijs met licht gespetter, gaandeweg verbeterde het in een prachtige zonnige herfstdag. Ruim voor tijd arriveerden de Wageningse Roses bij MTN-Giethoorn, een familiebedrijf dat zich gespecialiseerd heeft in prachtige natuurstenen uit de prehistorie, waar ze bijzondere en exclusieve sieraden van maakten en verkochten. We werden hartelijk ontvangen door eigenaresse Elly en we konden vrij rondkijken. Het wachten was nog op de Driebergse auto met de laatste Roses.

We konden alles vragen over de stenen, schelpen en fossielen, de bewerking, de geschiedenis en de prijs natuurlijk. Elly vertelde over hun reizen naar vele landen om de stenen te kopen. De namen van de meest moeilijke steensoorten schudde ze uit haar mouw. Je kon merken dat ze lang in het vak zat en veel over de steensoorten wist. De sfeer was gezellig en ontspannen. We begonnen alvast aan de koffie om het wachten te verkorten. De verlate Roses belden dat ze de weg niet konden vinden en er werd een poging gedaan om de goede weg te wijzen. Met veel getetter arriveerden ze ruim drie kwartier te laat. Dit had gevolgen voor het programma. Het slijpen en wat er allemaal bij komt kijken kon niet meer, tot teleurstelling van de eigenaresse en ons. Sommige Roses kochten een sieraad. Na ons bezoek gingen we lunchen bij restaurant de Fanfare waar allerlei foto's en attributen verwezen naar de film De Fanfare van Bert Haanstra, die in

Giethoorn opgenomen werd. Voor onze lady of Jazz was het een déjà vu naar de tijd van de jazzfeesten in Giethoorn. Ze had leuke anekdotes over muzikanten en de festiviteiten, en ze genoot van de foto's in het café. De lunch smaakte ons goed en de zon scheen dat het een lieve lust was. Er waren toeristen die langs wandelden of in fluister bootjes voorbijkwamen. Het was rustig, geen hordes toeristen waar Giethoorn om bekend staat. Na de lunch vertrokken we per auto naar Smit rondvaarten, waar we een boot besproken hadden. Giethoorn is niet groot maar lang...en dat hebben we geweten. Met de navigatie zou het een fluitje van een cent zijn...dachten wij. Maar Google heeft het stratenplan van Giethoorn niet bijgehouden waardoor we op afgesloten straten stuitten en we voor de zoveelste keer weer langs de brandweerkazerne reden. Door de chaos liep in menige auto de temperatuur op en 'het fluitje van een cent' werd minstens een 'dubbele euro' voor we eindelijk en veel te laat bij Smit arriveerden. Princess Pearl had telefonisch de botenverhuurder al van de navigatieproblemen op de hoogte gesteld. Gelukkig lag de boot er. We moesten nog een paar bruggetjes oversteken wat weer een hachelijk avontuur voor onze Baronesse was, die de afritjes van de bruggetjes doodeng vond met haar rolstoel. En ja hoor, bijna ging het fout en zou ze in de plomp gegleden zijn als er andere geen Roses geweest waren. Poeh, dat was weer goed afgelopen! De boot had een lift waardoor de Baronesse en haar koets veilig aan boord konden. De rondvaart was best leuk, er werd verteld over de geschiedenis van Giethoorn, de turf die gestoken werd

waarvoor de kanalen aangelegd werden, de naam Giethoorn wat voorheen Geithoorn heette vanwege de vele geiten daar. Ook wie allemaal gebruik maakten van de kanalen en de woningen rondom. Giethoorn heeft het oude kanalen gedeelte en een dorpsgedeelte zonder water. Nou van dat laatste daar hadden we in onze zoektocht naar Smit al genoeg van gezien. De oude gebouwen aan het water waren mooi en goed onderhouden. Er mag niet bij gebouwd worden maar wel het oude restaureren. Dat was erg mooi. Op de boot genoten wij van koffie of thee met appelgebak. Op ons programma stond een stop bij het museum Het Olde Bakhuus. Maar helaas was het gesloten voor een renovatie die juist vandaag startte! Er werd uitgeweken naar een schelpen en edelstenen museum. Ook heel aardig om te zien, meer het toeristische van wat we in de ochtend gezien hadden. Het was niet de keus van de organisatie, maar ja, overmacht. Naast het museum was er een winkel waar veel te koop was, ook kleine geoden. Dat zijn lava bollen waar door invloed van ingekapselde gasbellen kristallen in gevormd zijn. Princess Pearl kocht er eentje en mocht met een soort reuze notenkraker het openen. Was erg leuk te zien en het is een verrassing wat voor kleur kristal erin zit. Na de stop van een uurtje waarbij we ook een prachtige sieraden winkel bekeken hebben en Lady Abigail bijna in katzwijn viel voor een minuscuul maar peperduur 'hangertje', vervolgden we de boottocht over de grote plas de Boven Wiede. Deze is ontstaan na een grote overstroming (lang geleden). Het is een ondiep meer, het diepste gedeelte is 1'20m diep. We kwamen weer terug bij de kanaaltjes en voeren naar het eind punt bij

het restaurant van Smit. Daar genoten wij buiten onder de parasols en bomen van een heerlijk diner, oa verrukkelijke mosselen, bespraken de dag onder het genot van een wijntje en de heerlijke avondzon. We waren zeer te spreken over de services van het Smit personeel tijdens de boottocht. Het werd acht uur; tijd om weer naar huis te gaan. De terugweg is volgens wat we vernomen hebben prima verlopen. Het was een geslaagde en prachtige dag in Giethoorn.

Lady Mechtild